

Questions & Answers

Studiedag Vleeskuikens

Deel I: DEMO-project sojavrije vleeskuikens (presentator: Neil Van den Broeck)

QI.1: Was het verteerbaar lysinegehalte tussen het standaardvoer en het sojavrije voer vergelijkbaar?

A: De voeders zijn geformuleerd naar hetzelfde gehalte aan verteerbaar lysine en dezelfde gehalten voor andere aminozuren, hiervoor zijn in de voeders synthetische aminozuren opgenomen.

QI.2: Het verschil in gewicht is circa 8%, dat is wel zeer groot. Is er enige verklaring voor dat?

A: Van alle voeders zijn tijdens de proefronde stalen genomen, we wachten nog op de laatste analyseresultaten en hopen o.b.v. de analyseresultaten meer duidelijk te krijgen over de werkelijke voedersamenstelling (o.a. RE, RC, zetmeel, mineralen, elektrolytbalans, ...) om zo de waargenomen verschillen te proberen verklaren.

QI.3: Werden er bij deze proef ook synthetische aminozuren gebruikt om het aminozuur-profiel van het sojavrije voer te balanceren?

A: Synthetische aminozuren werden inderdaad toegevoegd om in beide voeders identieke gehalten aan verteerbare aminozuren te bekomen.

QI.4: Was het verteerbaar lysinegehalte tussen standaardvoer en sojavrij voer vergelijkbaar?

A: zie vorige antwoorden

QI.5: Was de electrolyten-balans (Na-, K- en Cl-gehalte) tussen beide voeders gelijk?

A: Bij de formulering van de voeders was de elektrolytenbalans bij het sojavrije voeder ca. 15 meq lager dan bij het standaardvoeder met soja. Via voederanalyses worden de mineralengehaltes bepaald om dit berekende verschil in elektrolytenbalans te verifiëren.

QI.6: Resulteerde het sojavrije voer ook tot meer stof ontwikkeling in de stal?

A: Dat is een interessante gedachtegang. Bij de visuele beoordeling van het zagen we dat het strooisel droger was in de hokken met vleeskuikens op sojavrij voer dan de hokken met standaardvoer. Dit zou inderdaad het risico op meer stofontwikkeling in de stallen kunnen vergroten. In deze proef hebben we daar geen kwantitatieve data over. Hiervoor zouden we de proefopstelling moeten veranderen, want nu zaten per afdeling twee hokken (elk 1530 dieren) op standaardvoer, en twee hokken op sojavrij voer. Stofgehalten kun je enkel bepalen op afdelingsniveau. Maar het is zeker een interessante piste om mee te nemen in het vervolgonderzoek.

QI.7: Werd er ook gekeken naar myopathieën?

A: Myopathieën zoals wooden breast en white striping zijn in deze proef niet bepaald. Maar het zou zeker relevant zijn om dit in vervolgonderzoek mee te nemen.

QI.8: Is er al vergelijkend onderzoek verricht in het buitenland?

A: Er is wel onderzoek over een gedeeltelijke vervanging van soja door alternatieve eiwitbronnen die meer lokaal (= in Europa) geteeld worden. Over het gebruik van volledig sojavrije pluimveevoeders is er nog weinig info beschikbaar. Over het gebruik van sojavrije varkensvoeders zijn er wel al wat meer gegevens beschikbaar.

QI.9: Is sojavrije voeding beter voor de *conceptkip*, aangezien die trager moet groeien?

A: In onze proef waren de vleeskuikens genetisch identiek, en afkomstig van een regulier *snelgroeiend* ras. De uitkomst was inderdaad dat de vleeskuikens op het sojavrije voer een lager eindgewicht bereikt hebben, en dus ook trager gegroeid zijn. Bij de conceptkippen wordt er gewerkt met andere genetische lijnen die gekend staan als *trager groeiend* ras.

In de concepten is het ook mogelijk om naast het inzetten op beter dierenwelzijn ook in te zetten op duurzame productie door bv. een gedeeltelijke vervanging van soja in de voeders. Het opnemen van meer alternatieve eiwitten (zoals zonnebloemen, erwten, bonen, ...) die lokaal geteeld worden, kan de afhankelijkheid van geïmporteerde eiwitten verlagen.

Deel II: LIFE-project ACLIMA – waterbeschikbaarheid (presentator: Peter Bleyen)

QII.1: Zou het reinigingswater voor pluimveestallen dan twee keer gebruikt kunnen worden?

A: Het idee is inderdaad dat de onzuiverheden en residu's uit het reinigingswater van pluimveestallen worden gefilterd, zodat dit water opnieuw kan aangewend worden om de stallen te reinigen. Dit hoeft niet beperkt te blijven tot twee keer, maar zou in theorie eendeloos herhaald kunnen worden. Dit is zeker interessant voor vleeskuikenstallen waar de stallen toch 6 à 7 keer per jaar gereinigd worden. De proeven binnen het ACLIMA-project zullen moeten aantonen of dit in de praktijk ook haalbaar is. Belangrijk hierin is te bepalen hoe gezuiverd het water is na filtering. Doordat er (kleine) verliezen optreden bij het opslaan, verpompen en reinigen, zal er wel steeds een hoeveelheid 'nieuw' leiding- of hemelwater aan dit proces toegevoegd moeten worden.

QII.2: Kost het de pluimveehouder iets als hij wil deelnemen aan het project?

A: Er zijn geen kosten verbonden voor de pluimveehouders die wensen deel te nemen aan het project. Wel dient de aanschaf van de installaties/systemen (koeling, waterbehandeling, waterzuivering, ...) door de pluimveehouder zelf gedragen te worden. Er kan bekeken worden welke mogelijke subsidiekanalen (VLIF, ...) hiervoor in aanmerking komen. Vanuit het Proefbedrijf Pluimveehouderij wordt begeleiding voorzien tijdens het klimaat-adaptatietraject.

QII.3: In de presentatie werd een filter- en zuiveringssysteem voorgesteld dat werd opgebouwd in een container. Wat is de kostprijs van zo'n container?

A: De kostprijs van een installatie voor de behandeling van reinigings- en spoelwater wordt bepaald door een aantal factoren, zoals: de hoeveelheid te reinigen water, debiet, samenstelling van het water, ... Deze parameters bepalen de opbouw van de installatie en de bijbehorende sturing. Voor verdere info i.v.m. een prijsindicatie kan contact opgenomen worden met de betrokken onderzoekers van het Proefbedrijf Pluimveehouderij (Peter Bleyen en Neil Van den Broeck).

Deel III: De optimale start voor vleeskuikens (presentator: Johan Van Erum – Galluvet)

QIII.1: Om biofilmvorming te monitoren, wordt er verwezen naar een ATP-meting. Wat is een ATP-meting? Waarvoor staat ATP?

A: ATP staat voor *adenosinetrifosfaat*, wat de drager van chemische energie is in alle levende cellen. Een ATP-meting is een sensormethode die dit *stofje* in de waterleiding gaat monitoren. Wanneer ATP wordt vastgesteld in de leiding, wijst dit er op dat er levende cellen in de leiding zitten. Dit kunnen dan bacteriën, gisten of schimmels zijn die een biofilm in de waterleiding zullen vormen. Een ATP-meting wijst dus op biofilmvorming, waardoor de waterleidingen in de stal best gereinigd kunnen worden.